

ZABRAŇTE OTŘESŮM FOTOAPARÁTU!

Každý pohyb může zapříčinit zkázu snímku. Fotografovaný objekt není jediná věc, která se může pohnout. Fotoaparát to umí taky a tak musíte zabránit v makrofotografii oběma druhům pohybu. Prvním krokem pro zabránění otřesům fotoaparátu je jeho upevnění na robustní stativ a dobré dotažení. Když pracujete s makrofotografií, každý pohyb rozvrátí fotografii, dokonce i otřesy způsobené stiskem spouště. Použití dálkového ovládání je v tu chvíli zásadním řešením pro zabránění takového pohybu.

Digitální zrcadlovky mají v těle zrcátko. Když stisknete spoušť, zrcátko se zvedne, aby paprsky světla mohly dopadnout na obrazový senzor a vznikl tak záznam obrazu. V některých případech pohyb zrcátka (známý jako „náraz zrcátka“, charakteristický zvuk zrcadlovky) vytvoří tolik otřesů ve fotoaparátu, že to postačí k rozmazání snímku.

Většina zrcadlovek má uživatelskou funkci, která vám dovolí zvednout zrcátko před snímkem. Musíte se poradit s návodem k fotoaparátu, abyste se dozvěděli, jak tuto funkci zapnout. Předsklopení zrcátka znamená, že prvním stiskem spouště zrcátko „uhne“ z cesty paprskům dopadajícím na obrazový snímač. Druhým stiskem spouště exponujete snímek.

Ve skutečnosti je venku vašim největším nepřítelem při práci s makrofotografií vítr. Při práci s extrémním přiblížením dostačuje pohyb zrcátka uvnitř fotoaparátu pro vyvolání viditelných otřesů. Je zbytečné říkat, že když se navíc pohybuje i předmět vašeho zájmu, snímek bude řádně rozmazaný. Abyste tomu zabránili, použijte deštník jako zástěnu proti větru. Umístěte jej co nejbližší květu nebo rostlině, kterou fotografujete. Tato pomůcka vám dovolí zaznamenat neporušený snímek dokonce i při lehkém vánku, jak vidíte na snímku 5-3. Deštník může zároveň posloužit jako difuzér, což je další výhodou.

Děšť je také kandidátem kategorie největších nepřátel. Pokud se nejedná o prudký déšť, je možné pořídit dobré snímky.

Dramatická obloha je vynikajícím pozadím pro snímky květů a malý doplňkový záblesk přidá jiskru na popředí. Diváci pak nepoznají, že během snímku pršelo. Nelze nepřipomenout, že kapky vody na rostlinách

během nebo po dešti přidají na zajímavosti vašich snímků.

Výběr pozadí

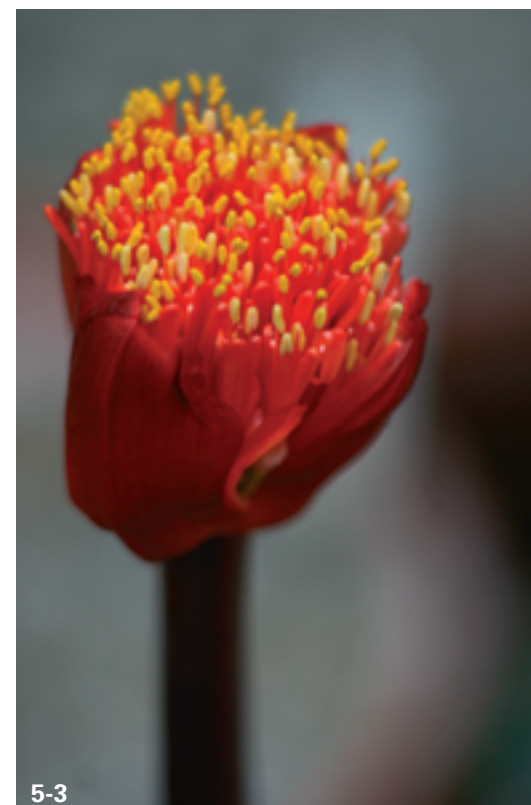
Fotografování květů není jednoduché. Je lákavé soustředit se na výběr správného květu, fotografovat pod nejlepším úhlem a zajistit patřičné osvětlení. Nesmíte padnout do těchto pastí a opomenout přitom pozadí. Pokud nebudete mít pozadí s vhodnou barvou a strukturou s ohledem na popředí, nádhera květu vám nepomůže. Opomenete-li pozadí

tip

Všichni fotografové by měli mít deštník jako povinnou součást výbavy. Můžete ho použít coby ochranu před větrem a osvětlovací pomůcku. Navrhuji investovat do černého nebo bílého deštníku. Černý, pokud je třeba, zastaví sluneční světlo, zatímco bílý poslouží jako odrazná plocha nebo difuzér.

Tento květ byl zachycen s pomocí difuzéru vytvořeného z deštníku s bílým potahem. Tím byl odstíněn vítr a dosáhl jsem perfektního osvětlení. Snímáno objektivem 135 mm f/2.8 na makroměchu vytaženém na cca 35mm, 1/250s, f/3.5, ISO 100.

a znehodnotíte tak potenciálně dobrý snímek, fotografie nikdy nebude vypadat tak dobře, jak by měla.

Při fotografování živoucích rostlin, pokud je to třeba, můžete opatrně ohnout stonek do pozice, ve které využijete příhodnější pozadí anebo můžete sami něco za rostlinu umístit. Barvy, které jsou docela podobné květu (světle modrá na tmavě modré nebo opačně) anebo silně kontrastní (modrá na oranžové nebo žlutá na červené), mohou vytvořit přitažlivé

snímky. Protože pozadí bude pravděpodobně stejně mimo oblast zaostření, nemusíte se obávat použít sako, svetr nebo kousek barevného papíru. Prostě cokoli, co máte po ruce a co by mohlo posloužit vzniku dobrého snímku jako pozadí.

Kompozice

Výběr účinné kompozice pro fotografii závisí na mnoha rozdílných faktorech a není žádný lepší nebo horší způsob kompozice snímku. To platí ve všech fotografických žánrech, ale zejména v makrofotografii.

Obecně vzato, pro fotografii platí určitá kompoziční pravidla. Nejpoužívanějším je pravidlo třetin. Představte si dvě vodorovné linie, které rozdělují snímek na tři stejné díly, a dvě svislé linie, dělící snímek stejným způsobem na tři díly. Dostanete tak snímek rozdělený na devět dílů. Podle pravidla třetin byste měli umístit zajímavé oblasti snímku podél linií anebo ještě lépe na jejich průsečíky. Na snímku 5-1 je bod s největší ostroty umístěn na levý horní průsečík, což odpovídá pravidlu třetin. V případě tohoto konkrétního snímku bylo možné umístit střed květu do středu plochy snímku, ale stal by se tak méně zajímavým. V celé této kapitole jen snímky 5-4, 5-9, 5-11, 5-16 a 5-18 neodpovídají pravidlu třetin.

Nyní, když znáte pravidlo, přichází okamžik pro jeho porušení (proto přece máme ve fotografii pravidla). Jako u většiny pravidel, je dobré je znát tak, abyste mohli uvážít záměr, kdy a jak pravidlo porušit. Pro větší porušení pravidel je v této kapitole jediný jednoduchý důvod pro vzpouru. V některých případech, zejména na snímcích 5-16 a 5-18, je středová kompozice účinným výrazem rozpínivosti květu.